

[RUPIEĆ *vb impf*

praes 3 sg rupi. ◇ praet 3 sg m rupiał.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Niepokoić, trapić, frasować; dolere, fodicare, mordere, urere Cn [kogo]: Aleć y łam łławney pámięci Stephan Pan náłz/ choć nie Auftriák áni Mołkwićin dofyć go [Turka] rupiał. GrabZdanie D4v, H4v.

Szereg: »rupieć i boleć«: A iáko to człowieká w wolności wychowánego rupi y boli/ powiedźieć trudno GrabZdanie F3.

Synonimy: dręczyć, niepokoić, prześladować, trapić.

Cf RUPIĄCY